E. întrucât, în conformitate cu articolul 8 din protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene deputații în Parlamentul European nu pot fi cercetați, reținuți sau urmăriți datorită opiniilor sau voturilor exprimate în cadrul exercitării funcțiilor lor;

F. întrucât, în conformitate cu practicile consacrate ale Parlamentului, faptul că o acțiune în justiție a fost intentată în temeiul dreptului civil sau administrativ, sau include o serie de aspecte care intră sub incidența dreptului civil sau a dreptului administrativ, nu împiedică în sine aplicarea imunității acordate în articolul respectiv;

G. întrucât, atunci când a acordat interviul în cauză, Luigi de Magistris acționa în exercițiul funcției sale de deputat în Parlamentul European și desfășura activități politice, exprimându-și opiniile într-o chestiune de interes public pentru alegătorii săi;

H. întrucât încercările de a împiedica deputații în Parlamentul European să-și exprime opiniile cu privire la chestiuni care țin de interese și de preocupări publice legitime și să-și critice adversarii politici, prin intentarea unor acțiuni în justiție, este inacceptabilă într-o societate democratică și încalcă articolul 8 din Protocol, a cărui menire este protecția libertății de exprimare a deputaților în exercitarea funcțiilor lor în interesul Parlamentului ca instituție a Uniunii Europene,

1. hotărăște să apere imunitatea și privilegiile lui Luigi de Magistris;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie autorității competente a Republicii Italiene și lui Luigi de Magistris.

Apărarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0189

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de apărare a imunității și privilegiilor lui Bruno Gollnisch (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Parlamentul European,

— având în vedere cererea lui Bruno Gollnisch pentru apărarea propriei imunități, legată de procesul penal aflat pe rolul unei instanțe franceze, depusă la 10 iunie 2010 și comunicată în ședința plenară la 14 iunie 2010,

— în urma audierii lui Bruno Gollnisch la 26 ianuarie 2011, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,

— având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008 și din 19 martie 2010 [1]

— având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,

— având în vedere articolul 6 alineatul (3) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0154/2011),

[1] Cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier [1964] Rec. 195, cauza 149/85 Wybot/ Faure și alții [1986] Rec. 2391, cauza T-345/05 Mote/Parlamentul European [2008] Rec. II-2849, cauzele conexate C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente [2008] Rec. I-7929 și cauza T-42/06 Gollnisch/Parlamentul European.

Marți, 10 mai 2011

A. întrucât Bruno Gollnisch, deputat în Parlamentul European, a cerut apărarea imunității sale parlamentare în legătură cu măsuri pe care acesta le consideră restrictive de libertate, luate de autoritățile franceze în cadrul unei anchete penale cu privire la o plângere cu constituire de parte civilă inițiată de Liga Internațională împotriva Rasismului și Antisemitismului la 26 ianuarie 2009 împotriva unei persoane anonime pentru incitare la ură rasială;

B. întrucât Articolul 8 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene nu a fost invocat în cererea pentru apărarea imunității și, ca atare, nu se aplică;

C. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, pe care Bruno Gollnisch l-a invocat în mod expres în scrisoarea sa din 10 iunie 2010 adresată Președintelui Parlamentului European și care se aplică în prezentul caz, în timpul sesiunilor Parlamentului European deputații beneficiază, pe teritoriul lor național, de imunitățile recunoscute deputaților din țara respectivă; întrucât aceasta nu împiedică Parlamentul European să-și exercite dreptul de a ridica imunitatea unuia dintre membrii săi;

D. întrucât, în conformitate cu articolul 26 al doilea paragraf din Constituția Republicii Franceze, „niciun membru al Parlamentului nu poate face, în urma comiterii unor infracțiuni penale sau minore, obiectul unei arestări sau al oricărei alte măsuri privative sau restrictive de libertate decât cu autorizația Biroului Adunării din care face parte; această autorizație nu este necesară în cazul comiterii unei infracțiuni grave, al unui flagrant delict sau al unei hotărâri definitive"; întrucât, în conformitate cu articolul 26 al treilea paragraf, „reținerea, măsurile privative sau restrictive de libertate sau urmărirea în justiție a unui membru al Parlamentului sunt suspendate pe durata sesiunii, dacă Adunarea din care face parte cere acest lucru";

E. întrucât Parlamentul European are o mare putere de apreciere în cazul unei decizii privind o cerere de apărare a imunității unui deputat ([1]);

F. întrucât, în cazul de față, Parlamentul nu a identificat nicio dovadă de *fumus persecutionis*, și anume o suspiciune suficient de serioasă și precisă cu privire la faptul că acest caz a fost adus la lumină în intenția de prejudicia activitatea politică a deputatului în cază;

G. întrucât acest caz nu se încadrează în domeniul de aplicare al activităților politice de deputat în Parlamentul European ale lui Bruno Gollnisch; întrucât aceasta se referă, în schimb, doar la activitățile regionale și locale desfășurate în calitate de consilier regional pentru Rhône-Alpes, mandat pentru care Bruno Gollnisch a fost ales prin vot universal direct și care este diferit de cel de deputat în Parlamentul European;

H. întrucât Bruno Gollnisch a oferit, în cadrul Consiliului Regional Rhône-Alpes, explicații privind motivul publicării de către grupul său politic a comunicatului de presă care a dus la emiterea cererii de apărare a imunității, afirmând că acesta a fost redactat de echipa Frontului Național din acea regiune, inclusiv de șeful său responsabil cu comunicarea, care este „împuternicit să se exprime în numele reprezentanților aleși ai Frontului Național"; întrucât aplicarea imunității parlamentare în acest caz ar reprezenta o prelungire nejustificată a acestor dispoziții, „al căror scop este de a evita orice interferență în funcționarea și independența Parlamentului";

I. întrucât adoptarea de către autoritățile franceze a unor măsuri care par să restricționeze anumite libertăți ale lui Bruno Gollnisch înainte de a cere ridicarea imunității sale constituie o încălcare regretabilă a prerogativelor Parlamentului; întrucât, totuși, autoritățile franceze au cerut între timp în mod formal ridicarea imunității acestuia pentru a putea adopta asemenea măsuri ulterior, nu mai este necesară apărarea imunității lui Bruno Gollnisch în această privință;

J. întrucât nu este de competența Parlamentului, ci a autorităților judiciare competente să decidă, respectând toate garanțiile democratice, în ce măsură a fost încălcată legislația franceză privind incitarea la ură rasială și care ar putea fi consecințele judiciare;

K. întrucât, prin urmare, imunitatea parlamentară a lui Bruno Gollnisch nu trebuie apărată;

([1]) Cauza T-42/06, Gollnisch/Parlamentul European, punctul 101.

1. hotărăște să nu apere imunitatea și privilegiile lui Bruno Gollnisch;

2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei responsabile, autorității competente din Republica Franceză și lui Bruno Gollnisch.

Ridicarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch

P7_TA(2011)0190

Decizia Parlamentului European din 10 mai 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui Bruno Gollnisch (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Parlamentul European,

— având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Bruno Gollnisch, transmisă de autoritățile franceze la 3 noiembrie 2010 și comunicată în ședința plenară din 24 noiembrie 2010,

— în urma audierii lui Bruno Gollnisch la 26 ianuarie 2011, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de procedură,

— având în vedere articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,

— având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008 și din 19 martie 2010 [1]

— având în vedere articolul 26 din Constituția Republicii Franceze,

— având în vedere articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0155/2011),

A. întrucât procurorul francez a solicitat ridicarea imunității parlamentare a lui Bruno Gollnisch, deputat în Parlamentul European, pentru a permite investigarea unei plângeri referitoare la presupusa incitare la ură rasială și, dacă este cazul, pentru ca Bruno Gollnisch să poată fi adus în fața Tribunalului de Primă Instanță, a Curții de Apel și Curții de Casație din Republica Franceză;

B. întrucât ridicarea imunității lui Bruno Gollnisch este legată de o presupusă infracțiune de incitare la ură rasială, în urma unui comunicat de presă din 3 octombrie 2008 al Frontului Național din regiunea Rhône-Alpes, al cărui președinte era Bruno Gollnisch;

C. întrucât, în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, în timpul sesiunilor Parlamentului European, membrii acestuia beneficiază, pe teritoriul lor național, de imunitățile recunoscute membrilor parlamentului din țara respectivă; întrucât aceasta nu împiedică Parlamentul European să-și exercite dreptul de a ridica imunitatea unuia dintre membrii săi,

[1] Cauza 101/63 Wagner/Fohrmann și Krier [1964] Rec. 195, cauza 149/85 Wybot/ Faure și alții [1986] Rec. 2391, cauza T-345/05 Mote/Parlamentul European [2008] Rec. II-2849, cauzele conexate C-200/07 și C-201/07 Marra/De Gregorio și Clemente [2008] Rec. I-7929 și cauza T-42/06 Gollnisch/Parlamentul European.